

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvinenej **N. V. pre zločin zabitia spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 147 ods. 1 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 25. januára 2012 v Bratislave o dovolaní obvinenej N. V., ktoré podala prostredníctvom obhajkyne JUDr. I. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 10. februára 2011, sp. zn. 5To 71/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej N. V. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Nitre z 8. septembra 2010, sp. zn. 4T 114/2009, bola obvinená N. V. uznaná za vinnú zo zločinu zabitia spolupáchateľstvom podľa § 20, § 147 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 19. decembra 2008 vo večerných hodinách, v čase od 22.00 hod. do 23.00 hod., bol v obci H., na návšteve u svojej bývalej manželky O. G. poškodený M. S. potom, čo ho obžalovaná O. G. posielala preč a on odmietol odísť, a potom čo odmietol odísť, si porezal pravé zápästie úderom do sklenenej výplne dverí, následne na to ho pred uvedeným domom fyzicky napadli obžalovaná O. G. plechovým vedrom a obžalovaná N. V. drevenou palicou o dĺžke 40-50 cm a hrúbke v priemere najviac 15 cm, a to tak, že ho týmito predmetmi opakovane udierali po hlave, bili ho po celom tele a kopali do rôznych častí tela. Následne potom, čo bol O. G. privolaný I. M. a tento prišiel so svojim motorovým vozidlom na miesto činu, do jeho osobného motorového vozidla obžalované O. G. a N. V. spolu s I. M., naložili poškodeného M. S., a potom ho I. M. s O. G. odviezli k obci T., kde ho asi 2 km pred obcou vyložili pri bývalom smetisku, pričom tu bolo 26. decembra 2008 nájdené jeho mŕtve telo. Poškodený M. S. následkom útoku obžalovaných utrpel ťažké zranenie,

a to 9 tržnozmliažených rán na temene hlavy, ložiskové vnútrolebečné krvácanie s následkom celkového opuchu mozgu ťažkého stupňa, čo viedlo k smrti poškodeného M. S..

Za to bol obvinenej N. V. podľa § 147 ods. 1, § 36 písm. j/, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bola obvinená V. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvineným O. G. a N. V. bolo uložené, aby spoločne a nerozdielne nahradili škodu poškodenému Š. S. vo výške 456,75 €, pričom poškodený bol podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obvinená N. V., ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Nitre z 10. februára 2011, sp. zn. 5To 71/2010, podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté ako nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu podala prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. I. L. dovolanie obvinená N. V.. Dovolanie podala z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku – zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolateľka vidí v tom, že odvolací súd sa nezaoberal rozporom v dôkaznej situácii. Podľa fotografií z miesta činu viditeľnosť tam bola veľmi slabá, a preto jediný priamy svedok M. nemohol priebeh skutku vidieť. Svedok I. M. bol jediným svedkom, preto bolo potrebné vykonať previerku jeho výpovede na mieste samom. Bez vykonania tohto dôkazu nemohla byť objektívne zistená pravda na rozhodnutie o vine. Procesné pochybenie spočívajúce v nevykonaní dôkazu preto považuje za závažné porušenie práva na obhajobu.

V písomných dôvodoch dovolania dovolateľka, po analýze vykonaného dokazovania a po poukázaní na množstvo rozporov vo výpovediach svedka M., v záveroch znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a výsluchu MUDr. P. G. vo vzťahu k ustáleniu bezprostrednej príčiny smrti poškodeného, vyslovila presvedčenie, že s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania bol skutok nesprávne právne kvalifikovaný, pretože nebolo preukázané, že by sa dopustila skutku, pre ktorý bola odsúdená, ktorá skutočnosť podľa jej názoru zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 10. februára 2011, sp. zn. 5To 71/2010, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil, aby zrušil aj rozsudok prvostupňového súdu a aby Okresnému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre vo vyjadrení k podanému dovolaniu (č.l. 1014-1016) navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie dovolateľky N. V. odmietol.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

V úvode je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Trestného poriadku. Dovolanie nie je preto možné chápať ako po neúspešnom odvolaní, ďalší opravný prostriedok, ktorým by boli podávané námietky oprávnenej osoby k skutkovým zisteniam, alebo k výške uloženého trestu. Správne uvedenie dôvodu dovolania je podstatné, pretože limituje rozsah preskúmvacej povinnosti dovolacieho súdu.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu, spočívajúce najmä v porušení ustanovení o povinnej obhajobe. Právo na obhajobu v zmysle tohto dovolacieho dôvodu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Obvinená v podanom dovolaní neuviedla ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že bolo v jej prípade zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu. Obvinená tento dovolací dôvod videla len v tom, že konajúce súdy nevykonali obhajobou navrhované dôkazy.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, resp. práva podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver súdu, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a už ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť tohto dovolacieho dôvodu, odporovalo by to skutočnosti, že dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, ktorá vyjadruje už vyššie spomenutú zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Ako je to už čiastočne uvedené vyššie a v podstate to v písomných dôvodoch dovolania konštatuje, avšak v rozpore s ostatnými dôvodmi dovolania aj dovolateľka, dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Trestného poriadku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolacie námietky obvinenej smerovali k tomu, že namietala rozsah vykonaného dokazovania, keď konštatovala, že súd si nezabezpečil dostatok dôkazov preukazujúcich jej vinu, resp. zabezpečil len dôkazy, ktoré sú nevierohodné a rozporné a tiež spôsob hodnotenia dôkazov vo vzťahu k posúdeniu subjektívnej stránky jej konania, a keď namietala najmä hodnovernosť výpovede svedka M.. Žiadala zrušiť napadnuté rozhodnutia v rámci dovolacieho konania z dôvodu, že sa necíti byť vinná, skutok pre ktorý bola odsúdená nespáchala.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku, pretože ako je uvedené vyššie, dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení a nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, preto bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí, dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová